

когато иматъ за основа нѣкаква идея. Значи, духовнитѣ връзки сж по-силни отъ материалнитѣ. Докато хората мислятъ единъ за другъ, тѣ сж свързани. Щомъ престанатъ да мислятъ, връзката имъ изчезва. Представете си два ученика, които отъ първия до последния класъ на гимназията сж били приятели. Щомъ свършатъ гимназия, тѣ се раздѣлятъ, всѣки поема своя пътъ въ живота. Следъ десетгодишна раздѣла тѣ си спомнятъ единъ за другъ и единъ денъ се срѣщатъ. Още при първата срѣща приятелскитѣ имъ отношения се възстановяватъ. Въ паметъта имъ изпъкватъ всички спомени отъ ученичеството. Не става ли сжщото въ живота на всички хора? Тѣ се събиратъ въ различни общества, създаватъ връзки помежду си, по-близки или по-далечни, и започватъ да си спомнятъ, че нѣкога, въ далечното минало, тѣ пакъ сж били заедно, свързани съ приятелски или роднински връзки. Не единъ пътъ въ живота си човѣкъ срѣща своитѣ приятели.

Като ученици, вашата задача е да изучавате мислитѣ, чувствата и постѣпкитѣ си, да знаете, кои отъ тѣхъ отговарятъ на твърдата материя, кои — на течната, на въздухообразната и на лѣчистата, изявени като свѣтлина и топлина. Както постѣпвате съ различнитѣ състояния на материята, така ще постѣпвате и съ съответнитѣ на тѣхъ мисли и чувства. Какъ постѣпвате съ свѣтлината? Отваряте очитѣ си и я възприемате. Щомъ приемете известно ко-